

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ "ΠΑΝΘΕΟΥ"

1) ΠΑΝΘΕΟΝ: Μηνιαῖον Φιλολογοκαλλιτεχνικὸν Σύγγραμμα, Ἰδρυθὲν καὶ Ἐκδιδόμενον ὑπὸ Πανευμόλπου, (Πάνου Σπυρίδωνος Κατωπόδου, Λευκαδίου).

2) Τὸ ΠΑΝΘΕΟΝ ὑπόσχεται οὐδέν, οὐδέν προφασίζεται. Ἰδρυται δὲ οὔτε πρὸς ἄμιλλαν οὔτε πρὸς ἐπίδειξιν. Τοσοῦτο μόνον εἰρήσθω, ὅτι <φιλοκαλεῖ καὶ ἔστιν οἷον Πνευματικὸν Ἐντευκτῆριον ἐλεύθερον παντὶ φιλοκάλῳ εἴτε ὡς ῥήτορι ἢ ἀκροατῇ εἴτε ὡς ἐκθέτῃ ἢ θεατῇ >.

3) Ἐπειδὴ ἡμεῖς οἱ Πανέλληνες εὐρισκόμεθα ἐν γλωσσομαχικοῖς καιροῖς, ἐν οἷς πάντες καὶ πᾶσαι, μεμυημένοι καὶ ἀμύητοι, σοφοὶ καὶ ἄσοφοι τὰ δοκοῦντα ὡς ἕκαστοι πείρας ἢ γνώμης ἔχωσι ῥητορεύειν ἐπιχειροῦσιν, οὐκ ὀλίγοι δὲ ἤδη τέχνην τοῦτο ἔχουσιν ὡς ἀπὸ τρίποδος βοᾶν τὰς σοφὰς αὐτῶν γνώμας, ἀναγκαῖον τυγχάνει, πρὸς πρόληψιν πάσης ἐνδεχομένης ἀτερποῦς γλωσσομαχίας τῶν συνήθων, σημειῶσαι ὧδε, ὅτι ἐν τῷ ΠΑΝΘΕῶ γλῶσσα (ἐν τε τῷ πεζῷ καὶ τῇ ποιήσει) ἀναγνωρίζεται μόνον, ὡς εἰκὸς, <ἡ γλῶσσα τῶν θεῶν>, ἡ Πανελληνίος φοροῦσα ὁμῶς τὸ ἐνδοξότατον αὐτῆς ἔνδυμα ἢ ἄλλως τανῦν ἀρχαῖζουσα καλουμένη, ἀλλ' ἀπλή καὶ ἀναλελυμένη ὡς τὰ πολλὰ τὴν σύνταξιν ὕπερ ἐπιβάλλεται τανῦν κυρίως ἔνεκα τῆς ἀπωλείας τῆς ἀρχαίας προσωδίας, ἧς ἄνευ οὔτε ὁ μάχεσθαι δεινὸς κάλαμος οὔτε τὸ Λύγκειον ὄμμα φοβοῦνται τὸν δαιμόνιον Ἀττικὸν λαβύρινθον, τό γε μέντοι οὐς κατ' ἀνάγκην πολλάκις ἀδυνατεῖ εὐθὺς διακρίναι ὁμόηχά τινα φωνήεντα καὶ διφθόγγους πρὶν ἢ πτῶσις ἢ ἄλλη αἰτία βοηθήσῃ αὐτῷ πρὸς εὔρεσιν τοῦ κρυπτομένου Μινωταύρου.

Τῇ ἔτι ἀπλουστέρα μορφῇ τῆς Ἑλληνίδος γλώσσης, τῇ νῦν ἐπιχωριαζούσῃ, <καθαρευούσῃ> δὲ λεγομένη, ἔξεστι τοῖς βουλομένοις χρῆσθαι, ἀλλ' αὐστηρᾶ καὶ ὡς οἷον τε ὁμογενεῖ, πάντοτε δὲ σαφεῖ καὶ εὐλήπτῳ.

Ἡ οἰαδήποτε γλῶσσα ἢ χρῆται ὁ τοῦ ΠΑΝΘΕΟΥ ἐκδότης οὐχ ὑποτίθεται, ὡς εἰκὸς, « γνώμων » τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἀπλῶς χρῆται ἢ πάρεστιν αὐτῷ εὐχερεστέρα, καὶ ταύτῃ ὡς οἷον τε μάλιστα ἀπλουστέρα. Κόμπος δὲ ἄφρων οὐδεὶς τῷ λόγῳ τῷδε ἔνεστι ποῖον γὰρ τὸ τῆς ψυχρολογίας ὄφελος;

Ἐκαστος ἔχει, ἐννοεῖται, ἴδιον ὕφος λόγου, καὶ τοῦτο μόνον ὡς τὰ πολλὰ ὀφείλει, εἰ δεῖ, γλωσσικῶς διακρίνειν ὅπωςδήποτε τοὺς ὁμογλώσσους συγγραφεῖς. Ἄλλ' οἱ ἐν συναυλίᾳ τινὶ συνεννοεῖσθαι βουλόμενοι ὀφείλουσιν ἔχειν ἐν κοινὸν καὶ νοητὸν πᾶσι λεξιλόγιον, ἀπαγορεύειν δὲ παντὶ εἰς ἐπήκοον πάντων « βαβυλωνιάζειν » καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀμάθειαν

ἢ ἀδεξιότητα ὑποκρύπτοντι προφασίζεσθαι « οὕτω γὰρ λέγεται ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ μου πατρίδι <Τρεχαγύρευε> καὶ <Πανταρώτα>.» Τὸ <ἀχρωμάτιστον εἶναι>, πολιτικῇ οὕτω εἰπεῖν τῇ φράσει, καὶ <γραφέτω ἕκαστος οἵανδήποτε γλῶσσαν ἐθέλη> ἐν τῷ αὐτῷ συγγράμματι <καὶ ἀσμένως ἀποδεξόμεθα τὴν ἐν τέλει ἐπικρατήσουσαν>, οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν εἰμὴ κοθορνισμός.

4) Ἡ ἐμφάνισις τοῦ ΠΑΝΘΕΟΥ ἐστὶν ἀπλῶς πειραματικῇ, καίτοι ἡ παρουσία τοῦ ἔργου ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν πολὺ ἀπέχει τῆς τελειότητος ἣν ὁ ἰδρυτῆς φαντάζεται.

Ἡ ἔκδοσις τοῦ περιοδικοῦ τούτου συγγράμματος ἤρξατο μηδενὸς μηδὲ κἂν προὔποσχομένου συμβολῆν — οὐδὲν γὰρ πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἐκδιδόντος ἰδρυτοῦ οὔτε ἐπράχθη οὔτε ἐλέχθη. Πλὴν τὸ καλὸν ἐστὶ πάντοτε πολυτελές καὶ πολυδάπανον, πρὸς τέρψιν μᾶλλον παρά οἰκονομίαν συμβαλλόμενον. Ὁ δὲ ἰδρυτῆς τοῦδε τοῦ ἔργου οὐχ οὕτω τετύφωται ὥστε ἐξελθεῖν, κατὰ τὸ λεγόμενον, <πρὸς πώλησιν σοφίας>, ἢ <πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων>, ἢ ἄλλην συνήθη κερδαλεόφρονα ἢ κενόδοξον ἐπίδειξιν προῖσχύμενος. Διὸ ἡ τακτικῇ τοῦ περιοδικοῦ ἔκδοσις καὶ ἐξακολούθησις καὶ παντοιοῦτροπος ἀνάπτυξις τοῦ ἔργου κατὰ πολὺ, ὡς εἰκὸς, ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συμβολέων, πρὸ πάντων διότι τὸ ΠΑΝΘΕΟΝ φροντίζει οὐ περὶ ποσοῦ ἀλλὰ περὶ ποιοῦ, τὰ δὲ δημοφιλῆ ἔργα τοῦ καλοῦ οὐ πάνυ ἐπιμελεῖσθαι πέφυκε.

Ἐν πάντων ἕνεκα παρακαλοῦνται οἱ τυχὸν συνθιασῶνται ἀποστεῖλαι μὲν τὴν ἑαυτῶν συμβολῆν ὡς οἶον τε τάχιστα, ἄνευ μηδεμιᾶς ἀναβολῆς χρόνου, φροντίσαι δ' ἅμα ὅτι πλείστους ἐταίρους συστήσαι, ἵνα, εἰ δυνατὸν, αὐτοσυντήρητον τὸ ἔργον γένηται, συμβολῶν, κατὰ τὸ ὀρισθὲν δεκαπεντάδραχμον τίμημα, δισχιλίων τοῦλάχιστον χρῆζον.

5) Τίμημα ἐκάστου τόμου, δραχμαὶ ἢ φράγκα 15 (ἢ ἀνάλογον ποσὸν δι' ἄλλοεθνῆ νομίσματα) προπληρωτέα διὰ ταχυδρομικῆς ἢ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς τῷ διευθυντῇ τοῦ ΠΑΝΘΕΟΥ.

6) Τὸ τίμημα ἐκάστου τόμου ἐστὶν ἀδιαίρετον, παντὶ δ' ἐγγραφομένῳ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ πρώτου τεύχους τόμου τινὸς στέλλονται καὶ τὰ προεκδεδομένα τεύχη τοῦ οἰκείου τόμου.

7) Πᾶν σχετικὸν χρηματικὸν ἔμβασμα ἢ ἐπιστολὴ ἢ ἀποστολὴ ἀπευθυντέα τῷ διευθύνοντι ἐκδότη τοῦ ΠΑΝΘΕΟΥ, ὡς ἐξῆς:

To the Editor of PANTHEON,

289 Regent Street,

London, W.